

GAZETA KRAKOWSKA

N^{RO} 102

Z KRAKOWA DNIA 22 GRUDNIA 1822 ROKU W NIEDZIELĘ

— Z Krakowa. —

Na piątym posiedzeniu Seymu Rzeczypospolitey Krakowskiej dnia 6go Grudnia 1822 r.

Sekretarz Seymu na wezwanie Marszałka odczytał nadesłany przez Senat projekt do Ustawy wyznaczającej stałą opłatę dla Domniów Miast Okręgowych w stosunku ladaości w zamiar opłacanego dotąd czopowego podatku.

Reprezentant Soczyński żądał objaśnienia jaką Ustawą zniesione zostało czopowe wiejskie i gdy to przez prawo Seymowe r. 1811 łącznie z czopowem miejskiem postanowione, przeto przy trwaniu czopowego miejskiego za exystujące uważane być winno.

Marszałek Seymu oznajmił, iż czopowe wiejskie nie exystuje, tylko jest czopowe miejskie w Miastach Okręgowych i gdy doświadczenie wskazało, iż dotąd używany sposób wybierania czopowego miejskiego od trunków w Miastach Okręgowych wyrabianych lub szybkowych, nie zapewniając z jednej strony Skarbowi pewnego stałego dochodu, stało się z drugiej dla kontrybuentów i Domniów, którym prawo propinacji w tych Miastach służy uciążliwym,

albowiem częstokroć przez nadproporcjonalne podwyższenie czynszów dzierżawnych na licytacyach publicznych tego dochodu, Skarb wystawionym jest na zawód w odbieraniu tychże, gdyż w podobnych wypadkach mieszkańcy Miast, zatrudniający się wyrabianiem wódek po większej części na zewnętrzną konsumpcyą wyprowadzanych, unikając doświadczonego przedciążenia i szyska z strony dzierżawców stałą się przesyng znacznego zmniejszenia dochodów konsumpcyjnych, i propinacyjnych dominikalnych, zaprowadzenie zaś administracyi poboru tego byłoby mniej ieszcze korzystnym a z wielkimi kosztami i trudnościami połączonym; Senat przeto zająwszy się abmyśleniem sposobu który by na stałszy zasadzie oparty, iednak zarazem Skarbowi publicznemu pewniejszy z tego źródła dochód, dziedziców zaś od doznawanych nieprzyjemności uwolnił, przesłał wprowadzony projekt którego udział dla opinii z przepisów organicznych należy do Kommissyi Skarbowey.

Reprezentant Soczyński z prawa Seymowego roku 1811 wniósł, iż czopowe wiejskie nie może być uważane za zniesione, bo prawo to dotąd trwa.

Reprezentant *Lipczyński* wskazał Reprezentantowi *Soczyńskiemu* Dekret N. Imperatora Wszech Rosyi Krola Polskiego znoszący czopowe wieyskie z prawa Seymowego r. 1811.

Reprezentant *Soczyński* z powołanego Dekretu chciał wiedzieć dla czego patentowe zniesione w Kraju tutejszym ciąży Obywatela Miasta.

Marszałek Seymu odczytał Reskrypt Kommissyi Organizacyjney uznający postanowiony przez tęż Budżet za trwające prawo, którym czopowe wieyskie nie będąc obięte, tym samym nie exystuje.

Delegowany Senator *Radwiński* przywiódł na pamięć, iż gdy r. 1817 szło o podwyższenie dochodów Skarbowych, był na Seymie czyniony wniosek, zaprowadzenia czopowego wieyskiego, lecz go Reprezentacya nie przyjęła i to przeto utwierdza nie exystencyą tego podatku, przyczyn *Mowla* objaśniał powody jakie skłoniły Senat do wniesienia wprowadzonego teraz projektu wyznaczającego stałą opłatę dla Dominium Miast Okręgowych w miejsce czopowego dotąd przez licytacyą pobieranego.

Reprezentant *Kozłowski* wprowadzony projekt przez rozkład opłaty podatku czopowego podług dusz znajdował za niesprawiedliwy, gdyż do ostatnio konsumującego regulować się winien.

Reprezentant *Librowski* wniósł, iż projekt obeymując materyą Skarbową z Art: 11 winien być przedstawiony Zgromadzeniu Reprezentantów najpóźniej w 4 dniu jego posiedzeń, gdy zatym w tym terminie nie został wprowadzony nie może być przyjętym; wyraził przytym obawę z przestoczenia podatku czopowego na podatek głównego, ażeby podobnież wszystkie

dochody niestałe na stałe zamienionemi nie były, nakoniec dodał, że nie mając wykazanego przez Senat w Budżecie deficit, nie znajduje potrzeby projektu.

Marszałek Seymu objaśnił, iż projekt wprowadzony doszedł Kancellaryi Seymową w 4 dniu posiedzeń Seymu, a przeto Senat dopełnił swego obowiązku, rozważa zaś nad projektem iest zawczesną, bo wprzód opinia Kommissyi Skarbowey nastąpić winna.

Po czym Sekretarz Seymowy odczytał nadesłane przez Senat Rządzący listy Kandydatów na Urzędy Sądowe przez Zgromadzenia Gminne wybranych, i projekt Senatu do Ustawy nakazującej budowanie prywatnych kanałów.

Reprezentant *Kuciński* w zamiarze obeznania się Właścicielei Kamienie z planem budowy kanałów i w tym celu przedsięwzięcia budowy przez się lub Entrepryzę uczynił wniosek wezwania Senatu, ażeby plan kanałów wylitografowany mógł być udzieleny Właścicielom Kamienie.

Delegowany Senator *Radwiński* przyznawał łatwość w wytłaczaniu kierunku kanałów, i stąd dogodność przez udział planu dla właścicielei Kamienie, wniósł iednak, iż dla dogodniejszego kierunku kanałów szczególniej od Ulicy *Mikołajskiej* plan musi być sprostowany; budowę iednak kanałów przez Entrepryzę za niezapewniającą ich trwałość uznawał, i nastęrczał raczey dopełnienie oneyże pod nadzorem gorliwego Komitetu Ekonomicznego.

Reprezentant *Kuciński* tłumacząc, iż w głosie swym dzielił przekonanie o potrzebie nadzoru Rządowego w dopełnieniu budowy kanałów, dopilnowanie iednak roboty w własnym interesie wła-

cieli Kamienic znajdował dostatecznie zabezpieczone.

Reprezentant *Lipczyński* uwagi powyższe uważał za odnoszące się do przedmiotu administracyjnego i policyjnego, które zawisły od skutków w przyjęciu projektu wprzód rozwagi Komisji Skarbowey wymagającego.

Reprezentant *Kozłowski* żądał, ażeby Urząd budownictwa otrzymał rozkaz wydawania planu budowy kanałów zgłaszającym się właścicielom bez opłaty.

Reprezentant *Kirchmayer* z powodu objętej projektem możliwości zastąpienia kosztów kanału groszem publicznym, co do właścicieli nie będących w stanie ponieść tych kosztów, gdyby na raz był ściągający ten wydatek, wniósł obawę, iż dla kanału właściciel mógłby być pozbawiony Kamienicy, ztąd radził podzielenie na forsuszowanej kwoty.

Reprezentant *Librowski* wniósł, ażeby projekt był komunikowany Komisji Seymowej, a potem będzie miejsce przyzwoite do czynienia uwag.

Izba przeto Prawodawcza postanowiła zakomunikować projekt Komisji Prawodawczej do opinii. Następnie

Reprezentant *Kozłowski* odczytał petycją Xięcia Sułkowskiego w zamiarze utrzymania w materji kopalń zasad prawa Maxymiliańskiego.

Gdy względnie tej petycji zaszły głosy za i przeciw przesłaniu Senatowi, zwłaszcza że jest przeciwną zasadom objętym w nadesłanym od Senatu projekcie do Ustawy ograniczającej prawo Regalu do złota, srebra, i soli, przystąpiono do sekretnego kreskowania, i gdy za przesłaniem okazało się głosów 6 przeciwko 28 z większości petycja za

niekwalifikująca się do przesłania Senatowi uznana i wnoszącemu Reprezentantowi oddana została.

Następnie czytane były różne petycje Mieszkańców Kraju do Reprezentacji wniesione.

Leon Chwałibogowski
Sekretarz Seymowy.

Z Wilna d. 24 Listopada d. k.

(Z *Kuryera Litewskiego*.)

Wiadome już są po części ofiary, iekie JW. Hr. Walicki, były Podstoli Koronny, poczynił dla dobra zakładów naukowych, i na edukacją ubogiej młodzieży. Najjaśniejszy Cesarz Jmć, ceniąc gorliwość tego męża, raczył Najmłodszy wiewie zaszczycić go Najwyższym Reskryptem, którego brzmienie jest następujące:

Do Hrabiego Walickiego, byłego Podstolego Koronnego.

Minister Spraw Duchownych i Oświecenia Narodowego donosił Mnie o ofiarach, nie jednokrotnie przez WPana dla dobra nauk uczynionych.

Dowiadując się z ukontentowaniem o dobroczynnych WPana uczynkach, znamienitujących prawdziwą gorliwość dla dobra powszechnego, przyjemnie Mi jest oświadczyć WPanu za to szczególną Moję przychylność.

Na oryginale własną ręką Jego Cesarzkiej Mości podpisano tak:

W Peterhoff dnia 22 Czerwca 1822.

Alexander.

Z Paryża d. 4 Grudnia.

D. 1 o godzinie 8 w wieczor powrócił tu Minister nasz spraw za rancznych Vicehrabia Montcrency z Werony, i udał się zaraz do N. Króla. Monitor z d. 2 donosi, że J. K. M. na dowód swego ukontentowania mianował go Xciem

Nowy ten Xże przywiózł P. Marchangi własnoręczny pochlebny list od Nayaś: Cesarza Rosyi.

Xże Wellington oczekiwany iest za kilka dni w Paryżu. Niektórzy sądzą, iż poślą się poselstwa do Hiszpanii.

Wieści o wojnie wpływają bardzo na bieg naszych papierów. Mówią także o bankructwie pewnego kupieckiego domu na 3 mill. Fr. a naybardziejź lękają się bankructw Londyńskich.

W Baionie wszystkie wielkie gmachy zajęte zostały na magazyny wojskowe. P. Marchand, urzędnik Ministerstwa wojennego, ma zlecenie zaopatrzyć w żywność wojskowe magazyny w południowej Francyi.

Dziennik Sporów, który jak wiadomo zostanie pod wpływem P. Vilelle, Prezesa rady Ministrów, iest zupełnie za pokojem, i umieścił następujący wyimek z Londyńskiego dziennika *Observer* pod d. 1 b. n. kto zastanowi się nad terażniejszym położeniem Mocarstw, trudno aby uwierzył, iż między Francyią i Hiszpaniā do wojny przyjdzie. Osobiste bezpieczeństwo Hiszpańskich Burbonow moze zasłonić wojsko grożące wtargnięciem do Hiszpanii; ale istotne wtargnienie wystawiloby przeciwie Nayaśniejsze te osoby na widoczne niebezpieczeństwo.

Od kilku dni widać po ulicach europejszych i Kościołach Xięży Hiszpańskich.

Jenerał Eroles przybył pierwey ieszcze do granicznej wsi Francuzkiej Estevar niżej osoby Rejencyi Hiszpańskiej. Francuzki Jenerał Cadoudal podzielił z nim mieszkanie, ponieważ wszystko zapelnionem iest wojskiem Francuzkiem i usiekającemi Hiszpanami. Ale gdy Mina zatrzymał się pod Urgel, udał

się Eroles na powrot do Urgel, a Rejencya wrocila do Livia.

Royalistki Jenerał Fleyres w raporcie swoim do Rejencyi nazywa konstytucyjne woyska Murzynami i Karai-bami.

Poseł Hiszpański przy Stolicy S. Villanueva został w Turynie przez Nuncyusza Papiezkiego uwiadomiony, że Oyciec S. nie przyymie go jako Posta. Udał się zatem do Genui i wyprawił ztamtał z uwiadomieniem o tem gońca do Madrytu. Villanueva iest zresztą autorem pisma o pewnych uroszczeniach Papieža do Hiszpanii.

Podług listów z Marselii wyprawa Niemców do Grecyi odpłynęła ztamtał istotnie d. 17 Listopada. Knötel, który wzbraniał się służyć w tym korpusie za prostego żołnierza, popłynął z nim zostawszy naczelnym chirurgiem mianowany i zabrał z sobą mnostwo chirurgicznych instrumentów. Jak tylko wyprawa na otwarte morze wyszła, rozkazał Kephallas ludowi wykonać przysięgę chorągwiom.

Okręt Francuzki został w Napoli di Romania przez Mainotów złupiony. Na zażalenie przez Kapitana fregaty Fleur de Lys, złożył Rząd Grecki dowodcę i rozkazał za wynagrodzenie 25,000 piastrow wypłacić. Innemu Francuzkiemu okrętowi wypłacono także za przewiezienie Turków z Aten do malejszey Azyi 5200 piastrow.

Z Foix d. 25 Listopada.

Doniesienia od granic Cerdagne i Arragoni tak szypko iedne za drugimi nadchodzą, iż trudno wszystkich zebrać; od trzech dni prawie co godzinę przebiegaia gońcy na wszystkie strony. Rozwikli wbystką wiary nie znajdując nad gra-

nica żadnego punktu zjednoczenia, uciekała z wszystkich stron do naszego departamentu. Z Livia ustąpiono d. 21 b. m. Członki Rejencyi, oficerowie, zgoda wszystko znajdując się na ziemi Francuzkiej. Przybyło tu już kilka kup uciekających, których do St. Giron odesłano, gdzie wczoraj w wieczor przybyło także 100 ludzi prowadzących jako jeńców 90 żołnierzy konstytucyjnych, którzy od 20 dni znajdowali się nad granicą Francuzką i nagraniczni mieszkańcy uwolnić ich niedawno chcieli. Żołnierze konstytucyjni otrzymali z rozkazu naszego Rządu wolność. Żołnierze zaś wojska wiary zdają się chcieć przez nasz departament do Arragonii dostać, albo raczej we Francji pozostać, ponieważ nadeszła wczorajszej nocy z St. Giron sztafeta przyniosła wiadomość, że Baron Eroles uciekł do St. Beate, gminy Francuzkiej graniczącej przez dolinę z Arragonią. Za kilka godzin przybędą tu Margr: Mataflorida, Biskup Urgelski i wiele Mnichów. Mina wszedł do Urgel i Puicerda, gdzie na jego przybycie wielką okazano radość.

W tej chwili dowiadujemy się, że wczoraj w Hospitalitet, ostatniey nagrancicznej wsi Francuzkiej, potykano się i dotąd słycać jeszcze niekiedy z dział wystrzaly. Za nadeszłą sztafetą wyruszyły także wszystkie wojska z naszych okolic. Niektorzy zapewniali, iż między wojskiem Miny i kordonem Francuzkim, który zasłonić chciał żołnierzy wojska wiary, zaszła potyczka; inni twierdzą, iż nasi żołnierze dali ognia do żołnierzy wiary, ponieważ z bronią wygnisć chcieli do Francji.

— D. 27. —

W tej chwili przybył tu Margr.

Mataflorida, a Eroles spodziewany jest co godzina. Uważać przeto można Rejencyą za zupełnie rozwiązaną. Szczęściem, iż rzecz tak się prędko ukończyła, bo korzystna pożyczka dla Rejencyi, może nie jednego byłaby uwiódła.

Z Baiony d. 23 Listopada.

Monitor zapewnia, iż Pirenejskie wojsko nasze nie zostało od 14 dni zmocnione, owszem w d. 31 Grudnia zmniejszy się 5000 ludzi, którzy ze służby wychodzą. Nawarra będzie wkrótce z szczątków wojska wiary oczyszczona, których całym działaniem jest teraz napadanie na pojedyncze wsie i wymuszanie kontrybucyi.

Od granic Hiszpańskich d. 1 Grudnia.

Jenerał Mina wszedł d. 29 Listopada o godzinie 9 z rana do Puicerda. Żołnierze wojska wiary, którzy do Bourg-Madame uchodzili, złożyli zaraz na żądanie Francuzkiego dowódcy broń. Wojska Miny zaprzestały zaraz strzelać, i zapewniły Francuzkiego dowódcę, z którym żądały mówić, iż granice Francuzkie szanować będą. Uciekające w lewą stronę gór od Puicerda wojska Eroles, ścigały wojska Miny aż do wsi Ur; chciały się na ostatniey granicy bronić, ale na wezwanie Francuzkiego dowódcy złożyły broń. Żołnierze wojska wiary, którzy rzucili się do doliny Andere, musieli ją na żądanie władzy tan tejszey opuścić. Mina szanuje także przywilej tej doliny. W wszystkich miejscach, w których zachodziły pojedyncze te potyczki wojska Francuzkie stały pod bronią. (Monitor.)

Konstytucyjne wojska, które przerażony strachem fakcyjonistów, złupiły i zniszczyły Tremp, Talaru i inne wsie.

Z M drytu d. 18 Listopada.

Krol pokazuje się od kilku dni czę-

sto ludowi, i odbiera równie jak Królowa i jego rodzina, którzy m. zawsze towarzyszą dowody uszanowania i miłości. Królowa przysłała do zdrowia.

Na posiedzeniu Stanów d. 16 wszczęła się żywa sprzeczka: czyli rozporządzenie względem uwięzienia podejrzaných osób i przetrząsania domów jest ustawą lub uchwałą? albo innemi wyrazy: czyli pottrebuie lub (nie sankcyi) Królewskiej? Niektorzy przekładali: iż podany przez Rząd projekt jest już tem samem zatwierdzony. Arguelles odwoływał się szczególniej do terażniejszego krytycznego położenia, które żadney nie cierpi zwłoki. Po mocnych sporach utrzymał się jednak wniosek Canga: że uchwała ta podana Królowi do sankcyi zostanie. Wielu exalsados opuściło z gniewem salą przed głosowaniem.

Dla ułatwienia sprowadzenia Hiszpańskiej własności z zamorskich prowincyy, niema byżć wedle uchwały Stanów do półtora roku żadne cło od nich wybierane, na jakich bądź będą okrętach przywiezione.

— D. 25. —

Od kilku dni nie mówiono tu o niczem, iak tylko o postanowieniu Wysokich Monarchów w Weronie, że naszemu Rządowi podane zostaną propozy-cyje do umiarkowania konstytucyi, z dodatkiem, iż jeżeliby Rząd nasz na to nie zezwolił, że Mocarstwa poprą orężem to żądanie. Mówiono także, iż wojsko Francuzkie stoi na granicy w gotowości do wkroczenia do Hiszpanii. Całe miasto było w poruszeniu. Lecz wiadomość, że Anglija opiera się zbroynemu wtargnięciu do Hiszpanii uspokoiła cokolwiek umysły.

Tutejsze patryotyczne Landabur-

skie towarzystwo staie się codziennie licznieyszem. Deputowany Gallano z powodu wieści o powyższem postanowieniu sprzymierzonych Mocarstw miał długą i żywą mowę. Wzywał wszystkich Hiszpanów do zgody, aby iakiego bądź są mniemania porzucili swoje waśnie i połączyli się na odparcie nieprzyaciela. Jenerał Riego, który po Gallano mówił, wyraził, iż między terażniejszym woyskiem i r. 1808 wielka zachodzi różnica; na ów czas dowodzonem było przez Jenerałów nie znających sztuki wołowania i nie posiadających talentów; teraz ma na swoim czele Mina, Ballesteros, Abisbala, i t. d. którzy pewnie go do zwycięztwa po prowadzą.

Dziennik Universal zaleca utworzenie odwodowego woyska, na którego czele postawionym byżć ma wedle życzenia patryotów waleczny Ballesteros. Dawne jego usługi jednaią mu nawet zaletę ufrancuzkich wołowników. Lud Hiszpański to uczynić powinien, co Francuzki po ogłoszeniu manifestu przez Xcia Brunwiewickiego uczynił. Tych nawet, którzy przeciw nam wołować będą, należy za naszą użć wolnością; niechay w naszych szeregach powiewa trzechkolorowa chorągiew, która będzie znakiem połączenia dla wszystkich wolnych mężów. Radzi także wydawać korsarskie listy przeciw Francyi Anglikom, Grekom i każdemu, kto ich zażąda.

D. 19 o godzinie 2 z północy nadbiegł do Rządu od Posła naszego w Paryżu goniec. Rowno z świtem zebrały się przed słoneczną bramą kupy ludu i natarczywie żądały wiedzieć co goniec przywiozł, lecz słyhać tylko, iż Kongres nic jeszcze nie postanowił. Minister spraw zagranicznych miał do iedne-

zo z przyjaciół powiedzieć: że gdyby przywiezione wiadomości złe były, nieomieszkałby ich publiczności przez gazety udzielić.

Mówią, iż Królowa Jmé nakłoniła wysokiego swojego Małżonka do zmniejszenia wysokich urzędów Dworskich, i tak P. Santa Coloma mianowany jest wielkim Marszałkiem, a P. Astorga wielkim Koniuszem. Sądzą zatem, że i reszta Dworu zostanie zmienioną.

Jenerał Morillo żyje tu wolno. — Przybył tu także Xze Infantado, a zatem ucieczka jego do Anglii była zmyśloną.

Podług doniesień z prowincyy wszędzie fakcyoniści są pobitemi i rozproszonemi. Zabala, Miralles, Merino, &c. uchodzą przed mściwym mieczem konstytucyynego woyska.

Stany odrzuciły projekt nałożenia opłaty od osób i majątku wyleżdżających za granicę. — Przy naradzaniu się Stanów względem traktatu handlowego z Anglią, Katalońscy deputowani oświadczyli się przeciw niżeniu dotychczasowego wchodowego cła, ponieważ do reszty upadłyby rękodziełkie krajowe.

Angielski Minister Hr. A'Court bywa niemal codziennie u naszego Ministra spraw zagranicznych; bywała także u niego Posłowie Portugalski i Zjednoczonych Stanów północney Ameryki. Inni Posłowie przez listy się tylko z nim porozumiewają.

W Ministerstwach, wojennem i spraw wewnętrznych zaszły wielkie zmiany; w pierwszym oddalono 15, a w drugim 7 officyalistów.

Z Lizbony d. 24 Listopada.

Przygotowawczą juntę zwyczajnych Stanów, na rok 1823 zagał d. 15

b. m. krótką mową Prezes nieustającej deputacyi, P. Braamcamp de Sobral, w ktorey wyraził, iż nowe Stany innymają obowiązek od poprzednich, ale niemniej ważny, bo utwierdzenie mają zaprowadzone instytucye. Nie przybyli jeszcze deputowani od wysp Azorskich, od Madeiry, Brazylii i innych zamorskich prowincyy, których dotychczasowi wedle ustawy tymczasowo zastąpić mają. — Na drugim posiedzeniu d. 18 zatwierdziła junta obiory deputowanych, a na trzecim d. 21 odebrała wiadomość o śmierci Patryjoty Thomas, jednego z głównych twórców wolności Portugalskiej. Potem P. Ferreira de Moura obrany został prezesem Stanów, które w kościele katedralnym przysięgę wykonały, na uroczyste otworzenie posiedzeń, d. 1 Grudnia oznaczony został.

Z Londynu d. 3 Grudnia.

W sobotę odbyła się gabinetowa rada w kancelaryi Ministra spraw zagranicznych, na ktorey znajdowali się wszyscy gabinetowi Ministrowie i od 2 godziny do trzech kwadransy na 6tą trwała. Wczoraj o 8giey zebrali się znowu wszyscy Ministrowie.

O reformę reprezentacyi będzie przyszedł Parlament nadzwyczajnie obarczany, ponieważ oprócz Jorkshire w wszystkich innych hrabstwach zbierają się w tym celu zgromodzenia, a miasto Londyn wyznaczyło nieustającą deputacyją.

Z powodu kłopotu, jaki okazał się na giełdzie podczas obrachunku, podał dziennik Englishman liczbę upadłych faktorów do 20, a tracących znacznie najmniej pięć razy tyle, oprócz tego niema żadnego kupca lub bankiera w stolicy chociaż papierami nie spekulował, żeby nie poniósł straty, bo danych im

w zastaw papierów po ich spadnięciu nikt nie wykupi.

Tutejszy Poseł Hiszpański ma już być upoważniony do wydawania w momencie oświadczenia wojny korsarskich listów przeciw Francuzkim okrętom. Mówią, iż na ten wypadek przygotowanych już u nas jest wiele okrętów, które w kilka godzin wyść mogą na morze. Aże w tej chwili znajduje się wiele bogato ładowanych Francuzkich okrętów na morzu, przeto obiecają sobie niezmierną zdobycz. Z tego nawet powodu powiększyło się znacznie zaręczenie za Francuzkie okręty. — Bardzo mało znajduje się Anglików, którzy chcieliby widzieć woyska Francuzkie w Hiszpanii, a kraj ten pod dykturą Francyi. Gabinet nasz trudno aby pozwolił na wkroczenie do Hiszpanii, ale jeżeliby wszelako nastąpiło, tedy walczący Hiszpanie polegać przynajmniej mogą na szczeręj życzliwości Anglii względem ich pomocy.

Dziennik Ministrowski Goniec wyraża: Anglii przy terażniejszej kryzysie zachowa zupełną neutralność i jakkolwiek wzięść mogą obrot zatargi między Francją i Hiszpanią, i zatargi między Rosyją i Turcyją.

Z Tryestu d. 26 Listopada.

Podług nadeszłych w tej chwili doniesień z Werony Lord Strangford udać się miał d. 24 przez Wenecyją i Korfu gdzie rozmówić się ma z Lordem Maitland, na swoje poselstwo do Stambułu.

Zdać się więc, że sprawy Rossyjskie i Tureckie na Kongressie są ukończone. O Grekach przy terażniejszych okolicznościach i z powodu S. Przynierza nie mogło być mowy. Zaprzeczają nawet, ażeby deputowani Grecy do okolic Werony przypuszczeni zostali. — D. 12 b. m. wysłany został z kancellaryi Rossyjskiej w Weronie goniec do drugiego w Bessarabii woyska, z czego wie'u wnosi o nowej demonstracyi z strony Rossyi. Hr. Pozzo di Borgo udał się z zleceniem Monarchy swojego względem spraw Hiszpanii do Paryża, i głoszą, iż Cesarz Alexander bardzo jest niekontent z systematu Hiszpańskiego.

Z Zemlina d. 26 Listopada.

Chrześcijańscy mieszkańcy Belgradu opowiadają: że Tatar przybył w 6 dniach do Belgradu i przywiózł wiadomość, iż niechęć Janczarów i pospólstwa zamieniła się na koniec w czynność. Sułtan Mahmut dla uratowania życia swojego kazał Halet - Effendego, Berber Baschi i W. Wezyra ściąć, a innych Ministrów do Azyi odesłać. Podług innych doniesień zostali wszyscy Ministrowie przez Janczarów rozstrzelanemi. Tak opiewają podania podróżnych z Belgradu, za które jednak ręczyć nie można. To tylko pewna, iż jeszcze d. 5 Listopada śpiewane były po wszystkich przedmieściach Stambułu szyderskie pieśni o Halet - Effendem, które nie tylko przeciw temu powiernikowi, ale nawet przeciw Sułtanowi najsrozsze zawierały groźby. Basza Belgradski posiadać ma odpis tych pieśni.

DODATEK

DO N° 102

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 22 GRUDNIA 1822 ROKU W NIEDZIELĘ.

Z Berlina d. 12 Grudnia.

O podróży Najjaśniejszego, Króla odebraliśmy następującą wiadomość

Z Neapolu d. 28 Listopada.

N. Król opuścił d. 19 Rzym, iadł śniadanie w Frascati, obeyrzał Grotta Ferrata, letni zamek Papięzki Castel Gondolfo, przypatrzył się widokowi na jeziora Albano i Aemii, i nocował w Velletri. Nazajutrz iadł obiad w Terracina i nocował w Moła di Gaeta. Przed opuszczeniem tego miejsca pojechał rano d. 21 do twierdzy Gaeta i obeyrzał ją w towarzystwie Austriackiego dowodcy i udał się w dalszą drogę do Neapolu, gdzie o godzinie 6 w wieczor przybył i zaraz odwiedził go Xże Kalabryi (Następcą tronu.) Nazajutrz odwiedził J. K. M. tak Królewica Następcę tronu, iako też jego małżonkę i obeyrzał najpiękniejszą część miasta i przytykające do niej okolice. D. 23 pojechał J. K. M. przez grotkę Pausilippo do Puzzuoli, obeyrzał tamtejsze osobliwości i tak zwane Solfatarę, potem iadł obiad z przybyłemi tu poprzedzającego wieczora Królewicami Wilhelmem i Karolem u Xięcia Kalabryi. D. 24 przypatrywał się J. Król: Mość z mieszkania dowodzącego Austriackiego Generała Barona Effimont wielkicy para-

dzie osady Austriackiey, przebiehawszy się w przód na barce Xcia Kalabryi dla przypatrzenia się miastu od morza. D. 25 rano pojechał J. K. Mość do Wezuwiusza; w Portica wsiadł z swoim orszakiem na przygotowane tam muły, przybył o godzinie w pół do jedynastej do Pustelnika, i po krótkim zabawieniu ischał aż do popielnika, tu przesiadł się z muła do lektyki i kwadrans na 12tą przybył do otworu Wezuwiusza, przed to właśnie miejsce, z którego od 22 z. m. był największy wybuch i o 45 stóp się podniósł. Obeyrzawszy J. K. M. wewnętrzny otwór, zainformowszy się od obecnego Barona Alex. Humbold, o płynieniu lawy, wyrzutach i innych zjawiskach, zszedł piechorą z góry, iadł obiad u pustelnika i przed godziną 4tą powrócił do Neapolu. Najczystsiejsze powietrze i umiarkowane ciepło towarzyszył tej podróży. Nazajutrz przy opuszczeniu się deszcza obeyrzał J. K. M. Kościół S. Januaryusza i sławne muzeum, w którym widzieć można ważne pamiątki publicznego i domowego pożycia starożytnych znajdował się przy otwarciu tuż przy muzeum znalezionych starożytnych Greckich grobów, które zawierają wiele uwagi godnych wazonów, lamp, i t. d. Wczor-

Z powodu zaccenaiący się prenumeraty na Gazetę Krakowską od 1go Sierpnia 1823 uprasza Redakcyja Łaskawych Czytelników o wszczęcie się zgłaszanie.

ray nastąpiła znowu nayıpiękniejsza pogoda i J. Król: Mość pojechał do Pompei, obeyrzał wszystkie dotąd odkopane domy i pomniki, był nawet świadkiem odkopania wielu brązowych i glinianych naczeń, szkieł i monet. Powracając wysiadł do Portici i obeyrzał część od kopanego pod ten miastem dawnego Herkulannu. J. Kr. Mość ciesząc się nayıpżeładszym zdrowiem, oglądać ciągle będzie liczne osobliwości tych okolic, a d. 4 Grudnia uda się na powrót do Rzymu.

Z Włoch d. 1 Grudnia.

Gdy Francuzki Minister spraw zagranicznych, Vicehrabia Montmorency, opuścił już Weronę, Lord Strangford udał się d. 25 Listopada na powrót do Stambułu, a Xże Wellington w krótcie do Anglii odiedzie, sądzą zatem, iż obrady Kongressu co do Hiszpanii i Turcyi ukończonemi być muszą. Słychać nawet, iż około połowy b. m. wszyscy rozjadą się Monarchowie. Cesarz Alexander udać się ma nayıblższą drogą przez Węgry i Polskę do Petersburga, gdzie zamyśla przed nowym rokiem stanąć. Król Pruski powrócić ma na 7 Grudnia z południowych Włoszech do Werony, a na początku Stycznia stanąć w Berlinie.

Professor Lancellotti w Neapolu doszedł przez chemiczny rozbiór, że popiół z żerańcyszego wyrzutu Wezuwiusza nie szkodzi gruntom, owszem je użyźnia.

W Tunis odkryty został spisek na wyróżnienie całej panującej rodziny, która pochodzi od Korsykańskiego renegata, który w roku 1706 zrobił się Beiem. Wielkie podskubi, Mauet krakowy znajdował się na czele tego spisku i miał być na Beia wyniesiony. On i wie-

lu jego stronników ponieśli śmierć.

Do Tryestu zawinęły z Zaurcj dwa okręty, jeden w 7 drugi w 10 dni. Obi przywiezły wiadomość, że Maurokordito, Bozzaris i Norman d. 14 Listopada pod Messolongi zadać mieli Turkom wielką klęskę. 250 konnocy uratować się tylko miało ucieczką. Grecy ciwalą bardzo teraz postępowanie władz Angielskich na wyspach Jońskich.

Turcy zburzyli w Atenach świątynią Minerwy, a z ołowia, którym związane były kamienie, kule lali. Ziemia zasłana jest ułomkami rzeźbiarstwa, które do reszty kruszą koła wozowe.

Z Sztokółmu d. 29 Listopada.

N. Król powróciłach tu wczoray w wieczór przy wystrzał z dział, i zaraz rozwiązała się na czas iego niebytności ustanowiona Rejencyia.

Tuteyszy Poseł Hiszpański, Jeneral Moreno, odebrał od Monarchy swojego zlecenie oddać N. Królowi naszemu ozdoby orderu złotego Runa.

Podług doniesień z Chrystianii Seyn Norwęski przed rozeyściem się obrat Jeneralnego prokuratora Falsen naczelnikiem deputacyi, która w krótcie udać się ma do Sztokółmu, dla złożenia u podnożka tronu nayszczerszych życzeń narodu Norwęskiego podczas zaślubienia Królewica Następcy tronu.

Niedawno uwięziono tu 7 fałszerzów monety.

Z Hamburga d. 9 Grudnia.

Królewic Następcą tronu Szwedzkiego udał się dziś ztąd przez Danią na powrót do Szwecyi.

Od brzegow Menu d. 7 Grudnia.

Nowy Bawarski Minister wojenny wyznaczył kommissyją do podania projektu względem pomnicszenia osób w ie-

go wydziale. Lecz za to pułki lekkiey przdy będą jednym szwadronem powiększane, i zakupywane już są w różnych okolicach, a nianowicie w Multanac i konie.

Seym związku Niemieckiego w Frankforcie rozpoczął d. 5 b. m. na nowo swoje posiedzenia. W nieobecności Posła Austriackiego prezydnie na nim Poseł Saski P. Karłowitz.

Druga izba Stanów Badeńskich przyjęła ustawę o zaczągu do woyska.

Dawna zbrojownia w Frankforcie zamieniona została w szereg kramów pod obdaszem, a wystawiony dawniey odwach zamykający ulicę, został rozebrany.

W Noremberdze zaginiony podczas burzliwych czasów dom dla podrzutek został przywocony.

Znany dawniey jako Katolicki pleban w Marburgu, a teraz w Darmstadt bawiący van Ess trudni się taniem wydaniem w 34 częściach kazań zmarłego w Dreźnie nadwornego Kaznodziei Reinhard.

Naywiększe stopnie zimna.

Dnia 10 Grudnia 1822 stopni zimna	— 1, 2
— 11	— 2, 4
— 12	— 1, 4
— 13	— 3, 0

— 14	— 3, 0
— 15	— 3, 4
— 16	— 3, 6
— 17	— 2, 8

Uw i a d o m i e n i a.

Przez bieg Stycznia i Lutego w każdy Piątek o godzinie 11 przed południem, rozdawano będzie dla 100 Ubogich WYROBNIKÓW POZBAWIONYCH TERAZ ARABKU przy Robotach Publicznych po groszy 15.

TEATR NARODOWY.

W Poniedziałek zaś dnia 23, na benefis *Antoniego Fiszera*, dana będzie wcale nowa nigdy tu niewidziana Komedya z francuzkiego PP. Wafflarda i Gulgenca przetłómaczona w 3 aktach, pod naz: *Zapusty*, czyli: *Podróż do Portu Dieppe*. Zakończy widowisko Komedya Anegdotyczna z powieści o Królu Janie IIIcim ułożona przez L. A. Dmuszewskiego, w 1 akcie, pod nazwiskiem: *Sygnel Czarności* w *Wilanowie*.

We Czwartek d. 26 Grudnia dana będzie Tragedya w 5 aktach, z dzieł W. Bogusławskiego z francuzkiego P. Boisson pod nazwiskiem: *Nadyr*, czyli *Thomas Kouli-Kan*.

D O N I E S I E N I A.

Przejeżdżający przez Kraków Kupiec dziesięć dni tu zamyślający zabawie, posiada Tureckie Szale i Bagdadskie chustki, których życzący nabyć, czyli za gotowe pieniądze lub w zamian na Brylanty, znajdzie go w Gościńni JP. Lipińskiego w Rynku pod Nrem 499, a wstancyi na pierwszym piętrze Nro 6.

Pisarz Trybunału I. Inst: W. M. Krakowa i jego Okręgu, podaje do publiczney wiadomości, iż P. Wojciech Alexander dwoyga imion Skorczyński Komornik dnia 8 Marca 1821 r. rozpoczął, a d. 17 t. r. ukończył zajęcie Kamienicy w Krakowie Okręgu I. Gminy I. przy ulicy Grodzkiej pod L. 99 narożney, frontem przy ulicy Grodzkiej stojącej, jednym bokiem w przyczynię ku wrotom w podworzu domu rządowego Nrem 100 oznaczonego ciągnący, a drugim z Kamienicą P. Franciszka Masłowskiego stykającej się, którey najemnikami są: X. Salezy Kosiński Kanoalik Kielecki, Teodor Jaworski, Konstancya Dzikowska, Wincenty i Józefa Kownaczy, a to na satysfakcyą Summy kapitałney 350 dukatów w złocie waznym Holenderskim poedyńczym z prowizyą pięć od sta z mocy obligu Urzędowego pż d. Andrzejem Markiewiczem, byłym Notaryuszem publicznym Departamentu Krakowkiego dnia 19 Grudnia 1812 przez Pawła Fantego Obywatela Krakowskiego Płowata i Juliannę z Niechajskicą Matłozków w Krakowie przy ulicy Grodzkiej pod L. 99 mieszkających, zeznanego na rzecz i osobę Stanisława Zukowskiego Obywatela Apcekarza w Krakowie przy ulicy Floryjańskiej pod L. 549 zamieszkałego. Protokół zajęcia teyże Kamienicy PP. Szymonowi Józefowi dwoyga imion Biafeckiemu iako Wórowi Gminy I. Alojzemu Filipowiczowi iako Pisarzowi Sądu, Pokoju Okręgu I. W. M. Krakowa dnia 14 Kwietnia 1821 r. prawnie wręczonym, Skowy Vol. III. Księgi zajęciów Aktów hipotecznych W. M. Krakowa i jego O-

kręgu na "karcie" 105 pod: 19 dnia 18 Kwietnia 1821 r. a w Kancellaryi Pisarza Trybunału I. Inst. w Księżce II. załączków pod L. 63 na karcie 603 do k. 624 d. 28 Kwietnia 1821 r. wpisanym został. Sprzedarz tej Kamienicy popierać będzie P. Felix Słowiański O. P. D. Adwokat przy Sądach tutejszych w Krakowie przy ulicy Szerokiej pod L. 78 zamieszkały. — Licytacja przedstanowcza nastąpiła dnia 21 Grudnia 1822. na którym terminie Kamienica powyższa P. Stanisławowi Żukowskiemu dla braku licytantów za 2f3 to jest 19,526 Złp. gr. 15 przysądzona została i termin do licytacji stanowiącej na dzień 7my Lutego 1823 r. wyznaczonym jest.

Warunki licytacji i zbiór objaśnień złożone są w Kancellaryi Pisarza Trybunału. — W Krakowie d. 21 Grudnia 1822 r.

Kuliczkowski, Pisarz.

Pr z s Sądu Appellacyjnego Wolnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu, Stosownie do Art. 118 Kodeksu Cywilnego, podaje niniejszym do wiadomości powszechny: iż Trybunał I. Instancyi króla tutejszego, Wyrokiem swoim z dnia 23 Czerwca 1820 r. na powództwo Anny Gertrudy Gerbisch w Mieście Krakowie zamieszkałej, wydanym nakazał wyszukiwanie nieprzytomnego tej brata Stanisława Gerbisch, inż przeszło od lat 4ch żadney osobie wiadomości niedającego, poleciwszy Sądowi Pokołu Wolnego Miasta Krakowa Okręgu 1go dalsze dochodzenie nieprzytomności. — W Krakowie d. 9 Grudnia 1822.

Nikorowicz.

Raubach, Sekr. S. A.

Prokurator przy Trybunale I. Instancyi Rzeczypospolitej Krakowskiej stosownie do Art. 171 Kod. Handl. Księgi III. podaje do wiadomości publiczney prośbę P. Ignacego Laskiewicza Kupca Krakowskiego, upadłego w handlu pod Firmą Franciszka Laskiewicza prowadzonego, o Rehabilitacyą do Sądu Appellacyjnego wniesioną, z uwzględnieniem, żeby każdy, któremu na tem zależy, w przeciągu czasu dwóchmiesięcznego, uwigił swe względnie żądania supplikanta, w porządku Art. 172 Kod. handlowego wskazanym, podał do Kancellaryi Trybunału. — W Krakowie d. 25 Listopada 1822 r.

Leon Chwałbógowski.

Zalassowski.

Kopia Prośby do Sądu Appellacyjnego podanej.

Wysoki Sądzie Appellacyjny! Nieszczęśliwe wypadki przywiody handel niżej podpisanego do upadłości, a mianowicie klęski przez bankrótów Kupców, z którymi handel niżej podpisanego miał pieniężne związki, iako to w Tryjeście, Ferrarze, Lipsku, Brodach tudzież straty na papierach Rządu Austryjackiego codziennie swoy mieniących. Powody te są udowodnione, Sądownie sprawdzone, przez Wierzycieli w Kwitach i Sądzi, przy znane, iak o tym Wyrok dnia 31 Grudnia 1819 r. przekonywa. W upadłości tej w moc polecenia Sądowego, sporządzonym został przez Kurratorów Billans handlu upadłego, wyz zegołnieni także wierzyciele, przyieli proponowany im przez W. Mileckiego Akkord, Wyrokiem prawo - mocnym Trybunału I. Instancyi dnia 18 Stycznia 1820 r. zapadłym. Niżej podpisany za zdolnego do uzyskania rehabilitacyi uznanym został. Na rehabilitacyą tę wszyscy Wierzyciele w Kwitach urzędownie zeznaczonych wyraźnie zezwolili. — Upadłość ta zakończyła się przez układ Sądownie zawarty i Wyrokami prawo - mocnymi zatwierdzony, skutkiem tego zatwierdzenia według Art. 90 Kod. handl. jest rehabilitacya decyzją Sądu Szlacheckiego i Appellującego Lwowskiego dnia 24 Grudnia 1821 r. do L. 14,959. Niżej podpisany za wolnego od wszelkiej winy względem tej krydy uznanym jest. Zaspokojenia wszystkich Wierzycieli iakich urzędowy inwentarz massy teyże wykazuje, dowodzi niżej podpisany Kwitami według załączonego Summaryusza złożenie. Kwity te dowodzą, iż wedle Sądownie zatwierdzonego Akkordu, Wierzyciele w zupełności są zaspokojeni, i żadney więcej nie mają do podpisanego pre ensyi. Udowodniwszy przeto zaspokojenie Wierzycieli i swą niewinność niżej podpisany, tudzież zezwolenie Wierzycieli woważne na rehabilitacyą na zasadach prawa Art. 167 Kod. handl., zawiósł prośbę niżej podpisaną do Wysokiego Sądu Appellacyjnego, aby Onemuż rehabilitacyą Wyrokiem swoye udzielił raczył, w imieniu handlu pod firmą Franciszka Laskiewicza w Krakowie. Ignacy Laskiewicz,

Za zgodność z prośbą oryginalną podpisano Raubach, Sekret. Sądu Appel.

Za zgodność niniejszego odpisu z Kopią wierzytelną świadzę.

Zalassowski.